

Дело C-70/10

Scarlet Extended SA
срещу
Société belge des auteurs,
compositeurs et éditeurs SCRL (SABAM)

(Преюдициално запитване,
отправено от Cour d'appel de Bruxelles)

„Информационно общество — Авторско право — Интернет — Софтуери
„peer-to-peer“ — Доставчици на интернет услуги — Въвеждане на система за
филтриране на електронни съобщения, за да се възпрепятства обменът на
файлове, който нарушава авторските права — Липса на общо задължение да се
контролира пренасяната информация“

Заключение на генералния адвокат г-н P. Cruz Villalón, представено на
14 април 2011 г. I - 11962

Решение на Съда (трети състав) от 24 ноември 2011 г. I - 12006

Резюме на решението

Сближаване на законодателствата — Информационно общество — Авторско право и сродни права — Защита на личните данни в сектора на електронните комуникации — Разпореждане, постановено срещу доставчик на интернет услуги, да въведе система за филтриране на всички електронни съобщения, която да прилага без разграничение към всички свои клиенти, превантивно, на свои разноски и без ограничение във времето, за да се предотвратят нарушенията на право върху интелектуалната собственост — Недопустимост

(членове 8 и 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз; член 15, параграф 1 от Директиви 95/46 и 2000/31 на Европейския парламент и на Съвета, член 3, параграф 1 от Директиви 2001/29, 2002/58 и 2004/48 на Европейския парламент и на Съвета)

Директива 2000/31 за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар, Директива 2001/29 относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество, Директива 2004/48 относно упражняването на права върху интелектуалната собственост, Директива 95/46 за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни и Директива 2002/58 относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации, разгледани заедно и във връзка с изискванията, произтичащи от защитата на приложимите основни права, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат разпореждане, постановено срещу доставчик на интернет услуги, да въведе система за филтриране

- на всички електронни съобщения, пренасяни посредством предлаганите от него услуги, по-специално чрез използването на софтуери „peer-to-peer“;
- която да прилага без разграничение към всички свои клиенти,
- превантивно,
- изцяло на свои разноски и
- без ограничение във времето,

с която да може да се идентифицира в мрежата на този доставчик движението на електронни файлове, съдържащи музикално, кинематографско или аудио-визуално произведение, за което ищецът твърди, че притежава права върху интелектуална собственост, за да се блокира прехвърлянето на файлове, чийто обмен нарушава авторското право.

Всъщност подобно разпореждане би задължило посочения доставчик да упражнява активен контрол на всички данни на всеки от своите клиенти, за да предотврати всяко бъдещо нарушение на права върху интелектуалната собственост, като му наложи да извършва общ контрол, забранен от член 15, параграф 1 от Директива 2000/31. От друга страна, то би довело до типично нарушение на свободата на стопанската инициатива на съответния доставчик, тъй като би го задължило на свои собствени разноски да въведе сложна, скъпоструваща и постоянно действаща информационна система, което впрочем би било в противоречие с условията, предвидени в член 3, параграф 1 от Директива 2004/48, който изисква мерките за осигуряване спазването на правата върху интелектуалната собственост да не бъдат ненужно сложни или скъпоструващи. Подобно разпореждане обаче не би отговаряло на изискването да се осигури справедливо равновесие между, от една страна, защитата на правото върху интелектуална собственост, от която се ползват притежателите на авторски права, и от друга страна, защитата на свободата на стопанската инициатива, от която се ползват операторите като доставчиците на интернет услуги. При това последиците от подобно разпореждане не биха се ограничавали само до тези доставчици, тъй като спорната система за филтриране може да засегне

и основните права на техните клиенти, а именно правото им на защита на личните данни, както и свободата им да получават или да разпространяват информация, като тези права са защитени с членове 8 и 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз. От една страна, разпореждането би предполагало систематичен анализ на цялото съдържание, както и събирането и идентифицирането на IP адресите на ползвателите, които са започнали изпращането на незаконното съдържание в мрежата, като тези адреси са защитени лични данни, тъй като позволяват точното идентифициране на ползвателите. От друга страна, то създава опасност от нарушаване на свободата на информация, тъй като е възможно тази система да не разграничава в

достатъчна степен незаконното от законното съдържание, така че прилагането ѝ може да доведе до блокиране на съобщения със законно съдържание.

(вж. точки 40 и 48—52 и диспозитива)